
Greenpeace

kommentar til

høring

TGS-NOPEC Geophysical Company

ASA (TGS) 2D seismisk

undersøgelse i havet ud for

Sydøstgrønland

August, 2014

Indholdsfortegnelse:

1. Baggrund.....	2
2. Generelle bemærkninger.....	3
3. Bemærkninger i forhold til seismik	4
a. Lydpåvirkning.....	4
b. Overordnede biologiske betragtninger.....	4
c. Forstyrrelser af fisk, skaldyr og invertebrater.....	5
d. Forstyrrelser af fuglelivet.....	6
e. Forstyrrelse af havpattedyr.....	6
1) Støjpåvirkning	6
2) Beskyttede områder.....	6
3) Havpattedyr	7
4) Afværgeforanstaltninger for så vidt angår havpattedyr.....	11
5) ”Pre-firing watch”	11
f. Risiko for olieudslip.....	12
4. Afsluttende bemærkninger.....	12

1. Baggrund

Omhandlede ansøgning er en videreførelse af tidligere undersøgelser foretaget i 2011, 2012 og 2013 og skal ses i sammenhæng med TGS-NOPEC undersøgelserne ud for Nordøstgrønland, idet disse to undersøgelser foretages af de samme fartøjer.

Området, hvor de 2D seismiske undersøgelser skal foregå, er beliggende syd for den nordlige polarkreds og dækker et areal på op til ca. 5.000 linje km. Undersøgelsen er planlagt til at finde sted mellem 1. juni og 30. oktober 2014, hovedsageligt på lavt vand på 200-300 meters dybde oven for kontinentalsoklen, bortset fra den østlige del, hvor man tillige kommer ud på dybder på mere end 2.000 m. På alle tidspunkter finder undersøgelsen sted mindst 12 nm fra kysten. Formålet er at skaffe havbundsgeologiske data, der efterfølgende skal bruges af forskellige selskaber, der vil søge efter kulbrinteressourcer i området.

Lydkilden består i 2014 af luftkanoner med 28 luftkanoner fordelt i en trestrengt opstilling, der slæbes omkring 250 m efter skibet. Hydrofoner slæbes endvidere ca. 8 km bag skibet. Afstande blev dog i 2012 reduceret til 5 km for at minimere risiko for beskadigelse fra is. Det forventes, at dette ligeledes vil være tilfældet i 2014.

Undersøgelsen vil foregå alle døgnets 24 timer, bortset fra når vejret forhindrer arbejdet.

Undersøgelseslinjerne ligger med 16-36 km's afstand, skibet sejler med 5 knob og kanonerne affyres ca. for hver 10 sekunder og dermed hver 25 meter. Kanonbatteriet er forøget i forhold til tidligere undersøgelser og vil have en samlet maksimum volumen på 5.025 kubik-inches, men det oplyses, at det er mest sandsynligt, at et volumen på 3.680 kubik-inches vil blive benyttet. Det forventes, at lydniveauer, der kunne skade havpattedyr, vil være til stede indenfor en afstand af 1.000 m fra luftkanonopstillingen. Såfremt et højere volumen end 3.680 anvendes, vil dette blive indrapporteret.

I henhold til de i Grønland gældende guidelines (3. reviderede udgave fra 2011) må hver lydimpuls fsa. hvaler ikke overstige 198 dB og for sæler ikke over 186 dB. Det forventes ifølge EIA-rapporten, at sådanne lydniveauer kun vil forekomme op til 250 m fra lydkilden.

Lydeffekten estimeres således i rapporten til at være dødelig for de nævnte havpattedyr i en afstand af 50 til 75 m fra kilden (lydniveau på 240 dB re 1 myPa), mens skader vurderes at kunne opstå, hvis dyrene befinder sig mellem 300 og 1.000 meter fra kilden (lydniveau på 220 dB re 1 myPa).

Den anvendte model forudsiger, at i værste tilfælde vil sæler kunne skades, hvis de er 2,2 km eller kortere afstand fra lydkilden, og at den kritiske afstand for de mest følsomme arter af hvaler vil være op til 0,5 km. Rapporten noterer, at potentiel kumulativ effekt også bør tages i betragtning.

2. Generelle bemærkninger

Vi lever i dag i en verden der står over for massive menneskeskabte klimaproblemer. Problemer, der er opstået på grund af menneskets overforbrug af blandt andet olie, kul og gas. Derfor kan der ikke være tvivl om, at tiden er ikke til at lede efter nye fossile reserver – hverken i Grønland eller andre steder. Der er international enighed om, at den globale opvarmning skal begrænses til 2 grader, hvis ikke klimaforandringerne skal løbe løbsk, hvilket vil have store konsekvenser for kloden og særligt for verdens fattigste. Skal det mål nås, skal mængden af fossile brændstoffer, der kan afbrændes, begrænses og vi kan i perioden frem til 2050 maksimalt afbrænde 25-30 % af de allerede kendte fossile reserver.

Eftersom vi gør klogest i at efterlade langt størstedelen af de kendte fossile reserver i jorden, er vi nødt til hurtigt at starte en overgang til en fossilfri økonomi. Dette er naturligvis en proces, der tager tid. Et af de første skridt i denne proces bør være, at vi holder op med at lede efter og udvinde olie i de mest følsomme og risikable områder såsom isdækkede områder.

På trods af at olieboringer i Sydøstgrønland ikke er det mest kontroversielle område i Grønland at bore efter olie i, så vil et olieudslip stadig have signifikante negative konsekvenser for Grønlands marine miljø, natur og økonomi. Hvis olie i tilfælde af et udslip, når is, findes der i dag ingen effektive teknologier for en oprydning og effekten vil derfor være signifikant større end i isfri områder.

Seismik kan kun ses som det første skridt i retning af egentlige efterforskningsboringer i et område, hvor de miljømæssige problemer samt de logistiske og sikkerhedsmæssige udfordringer er markante. Den grønlandske regering bør i stedet undersøge mindre risikable muligheder for at sikre

en udvikling af det grønlandske samfund. Greenpeace vil gerne gøre opmærksom på rapporten, ”Hvor kan udviklingen komme fra”, som er udarbejdet af Rambøll på vegne af Greenpeace¹.

3. Bemærkninger i forhold til seismik

a. Lydpåvirkning

Greenpeace noterer sig, at undersøgelser har vist, at det kan forventes, at der ved lavfrekvent lyd vil være mere spredning af lydeffekten, og at der selv ved højere frekvens er risiko for, at lyde på over 150dB kan sprede sig adskillige kilometer og i værste scenario op til 100 km derfra.

Det er påvist, at lyd i havet spreder sig afhængigt af dybde/temperatur, salinitet, profil, lydkanaler, vanddybde og havbundens karakteristika i øvrigt. Det bemærkes, at der i det aktuelle område er forskellige former for is tilstede hele året, hvilket tillige kan være med til at ændre lydspredningen.

Studier af hvordan støj fra luftkanoner påvirker mærkede hvaler har vist, at lydniveauer, der påvirkede hvalerne, ikke matchede de computerbaserede udregninger og modeller. Lydniveauet aftog fra 5 til 9 km fra kilden, men øgedes igen mellem 9 og 13 km derfra, og det konkluderedes, at lydniveauet kan være lige så højt 12 km som 2 km fra støj-kilden.

Det er derfor vigtigt, at tage hensyn til det komplicerede samspil mellem de faktorer, der påvirker, hvordan lyden spreder sig. Dette samspil kan forårsage, at et dyr vil opleve højere lyd ved at svømme bort fra lydkilden og mindre, hvis det svømmer hen imod lydkilden, hvilket kan føre til skader, fordi dyret nærmer sig støj-kilden i stedet for at flygte, og der er risiko for, at hvaler bliver ramt af skibet eller får nedsat hørelse.

b. Overordnede biologiske betragtninger

Den østgrønlandske havstrøm bringer koldt Arktis vand med lavt saltindhold ned langs kysten. Vinterisen begynder at formes i oktober/november og bryder op juni/juli. Derefter vil isbjerge bragt

¹ <http://www.greenpeace.org/denmark/da/press/rapporter-og-dokumenter/Hvor-kan-udviklingen-komme-fra--potentialer-og-faldgruber-i-de-gronlandske-erhvervssektorer-frem-mod-2025/>

med havstrømmen og dravis være at finde i området frem til vinterisen atter dannes. Når isen bryder op, følger en periode med meget stor primærproduktion og opblomstring af fytoplankton.

Et åbent havområde i isen, hvor dette fænomen forekommer, benævnes polynya. Polynya'erne forekommer relativt stationært i samme område år efter år. Dette økosystem er et vigtigt fødesøgningsområde for havpattedyr, herunder narhval, bardehvaler og hvalros, samt for mange havfugle.

Netop på grund af polynya'ernes betydning for dyrelivet i og ved de arktiske havområder, anbefales det i CAFF's rapport om Arktis fra 2013², at polynya'er skal friholdes for fiskeri og olieudvinding. Der er konstateret tre polynyaer i SEG14 området, hvoraf et, Ittoqqortoomiit (Scoresby) Sound polynya'et, grænser op til det aktuelle undersøgelsesområdes nordlige del.

c. Forstyrrelser af fisk, skaldyr og invertebrater

De benthiske (fastsiddende) organismer på det relativt lave vand udgør et rigt økosystem både hvad angår diversitet og biomasse, og dets livscyklus er nært forbundet med den førnævnte fytoplankton opblomstring. Dette benthiske økosystem er desuden i sig selv et vigtigt fødesøgningsområde for havpattedyr og mange havfugle.

Pelagiske planktonarter i området er som nævnt nært knyttet til de benthiske og er af stor betydning for områdets store hvaler, der alle bortset fra kaskelothvalen er bardehvaler. Eksempelvis lever grønlandshvalen fortrinsvis af dyreplankton³. Desuden kan her forekomme nordlig rethval (nordkaper) og narhval, der ligeledes begge er følsomme overfor seismiske undersøgelser.

182 arter af fisk er kendt fra havet ved Sydøstgrønland herunder lodde samt flere arter af torsk, men data om antal og udbredelse er sparsomme.

² Arctic Biodiversity Assessment. Status and Trends in Arctic biodiversity, CAFF, Arctic Council 2013, p 303

³ Naturinstituttets undersøgelse af 4 grønlandshvaler, fanget 2009-10, viste et maveindhold bestående for 99% vedkommende af vandlopper.

Der findes endvidere kun begrænset viden om, hvorledes støj fra luftkanon påvirker de respektive arter af fisk, skaldyr og ligeledes invertebrater, som udgør vigtig fødekilde for fisk, fugle og mange havpattedyr herunder arter af hvaler.

d. Forstyrrelser af fuglelivet

Der findes mange ynglekolonier for havfugle langs kysten i det sydøstlige Grønland, men endnu ingen områder, hvis formål er at beskytte områdets fugleliv. Undersøgelsesområdet er af betydning for fuglelivet specielt i sommermånederne, hvor de fouragerer i området og hvor forstyrrelse kan have negativ effekt på ynglemulighederne.

Viden om, hvordan fugle påvirkes af seismisk støj, er begrænset, men man formoder, at fugle der dykker vil være mest sårbare i forhold til midlertidig eller uoprettelig skade fra selve lyd påvirkningen.

e. Forstyrrelse af havpattedyr

1) Støjpåvirkning

Der foreligger ikke detaljeret viden om, hvorledes støjen vil spredes i det aktuelle område. Ved de hidtidige undersøgelser i 2011 - 2013 har det været krævet, at der indsamledes lydmålinger mhp. at bedre forståelsen for og modelleringen af lydudbredelsen i det aktuelle område. De i rapporten præsenterede modeller ses at basere sig på 2011 og 2012 data, mens data fra 2013 tilsyneladende ikke er anvendt. Det bemærkes, at det fremgår af rapporten, at kun begrænset undersøgelse blev foretaget i 2012 og ingen i 2013.

2) Beskyttede områder

Der er fem beskyttelsesområder for narhval i nærværende licensområde, hvoraf et er beliggende i et fjordområde på kysten direkte inden for undersøgelsesområdet. Derfor er undersøgelsesområdet listet som af stor betydning for narhval.

Beskyttelsesperioden for narhval ligger 1. juni til 30. november, og overlapper således med det tidspunkt, hvor den planlagte undersøgelse vil foregå. Fra og med 2014 er beskyttelsesområderne for narhval ophøjet til at være lukkede områder i perioden juni-september.

Linjer for planlagte undersøgelser går ikke ind i beskyttede områder, men kommer tæt på i den sydlige del, hvor afstanden til grænsen kun er nogle få km.

3) Havpattedyr

Der mangler endvidere viden om udbredelse og antal af havpattedyr i området. Der forekommer 22 arter af havpattedyr i det sydøstlige Grønland, hvoraf hvalros og isbjørn er de arter, man ved mest om. Det forventes ikke, at isbjørn bliver truffet i undersøgelsesområdet i den tid, hvor undersøgelsen pågår. Narhval og nordkaper, der er opført på den grønlandske rødliste, som kritisk truede, forekommer i området. Hvalros er opført som truet og grønlandshval som sårbar. Ud af de 22 forekommende arter i området er der fem arter af sæler.

Nordkaperen blev i henhold til IUCN's Rødliste sidst bestandsvurderet i 1998, hvor antallet af hunner i den yngledygtige alder blev anslået til kun 70. Det bemærkes, at arter med 250 hunner i den yngledygtige alder eller færre anses for at være udryddelsestruede⁴. Det er derfor yderst vigtigt, at undgå forstyrrelser, som på nogen måde kunne have negativ indflydelse på blot et eller to dyr fra bestanden af Nordkaper.

Det er påvist at støj fra skibstrafik er forstyrrende for denne arts kommunikation med artsfæller, idet denne art ligesom grønlandshval er meget påvirket af lavfrekvent støj. Således forventes frekvens op til 50 Hz, at forstyrre langt ud over den 100 km afstand, som de anvendte modeller for lydspredning arbejder med. Nordkaperen forventes specielt at kunne blive forstyrret i forbindelse med undersøgelser, der foregår omkring 300 km fra kysten, hvilket er 100 km fra det område, som man mener denne art benytter. Mest sårbare er Nordkaperen i juli/august, hvor der er tegn på at de samler sig i nærheden af det tidligere Kap Farvel hvalfangstområde.⁵

⁴ <http://www.iucnredlist.org/details/41712/0>

⁵ Mellinger D K, Nieukirk S L, Klinck H, Dziak R P, Clapham P J & Brandsdottir B (2011). Confirmation of right whales near a nineteenth-century whaling ground east of southern Greenland. *Biological Letters*.

Følgende andre bardehvaler forekommer i området: vågehval, finhval (så langt den mest almindeligt forekommende art), blåhval, grønlandshval og pukkelhval.

Grønlandshvalen er en nøgleart i området, men undersøgelsen vil formodentlig ikke støde på den, da arten er nært knyttet til isen. Den kan dog forekomme længere ind mod land, såfremt der her forekommer isdannelser. Grønlandshvalen er en bardehval, som filtrerer omkring 80.000 tons vand om dagen for at dække sit fødebehov. Grundet hvalens størrelse må jagten foregå med en fart på kun 2,5 km/time og dermed skyder den under fødesøgningen en fart, som kun er 1/3 af andre hvalers. Alene denne adfærd gør den ekstra sårbar.

Den østgrønlandske bestand af grønlandshval er endvidere meget fåtallig og sårbar over for forstyrrelser. Grønlandshval har desuden meget små og begrænsede sommerhabitater. Arten er følsom overfor støj begyndende fra 140 til 160 dB re 1 myPa. Sådanne forstyrrende lyd niveauer forudses at kunne forekomme på op til 50 km's afstand fra lydkilden. Der er noget som indikerer, at arten benytter området ud for undersøgelsesområdet i juli/august og igen i efteråret.

Pukkelhvalen er sommergæster i området. Pukkelhvalerne er overvejende hunner i den fødedygtige alder, som er del af den bestand, der forekommer i Caribien og som om sommeren kommer til området for at søge føde. Den samlede bestand af caribiske pukkelhvaler er senest opgjort til 11.000, og dette udgør ca. 10% af den størrelse bestanden havde, før den blev genstand for kommerciel hvalfangst.

Forstyrrelser af pukkelhvalerne på deres sommerfødesøgningslokalitet i Grønland kan ikke alene have væsentlig negativ indflydelse på de individer, der befinder sig i området, men tillige på den caribiske bestand. Pukkelhvalen udgør endvidere også i anden henseende et særligt problem, idet det er kendt, at dens adfærd er således, at den ikke som de fleste andre hvaler svømmer væk fra støj, men ofte hen imod denne, og derved kan bringe sig ind i farezonen for støjniveau. Dette forhold er også observeret i Grønland.⁶

⁶ Notat af 6. april 2011 fra Grønland Naturinstitut, J.nr.4000.01.42/11,
Vedr.: Mulige effekter af seismiske undersøgelser på havpattedyr

Narhvalen er en art af stor betydning for de grønlandske lokalsamfund, og den er endvidere som tidligere nævnt kritisk truet. Den er meget sårbar overfor menneskelig påvirkning, da den gennem lang tid har været overudnyttet, og dens sommerhabitater er meget små og sårbare. Sommerhabitaterne er lavvandede bugter og fjorde, hvor hvalerne udover at søge føde tillige føder deres unger og parrer sig.⁷

I august til oktober er det mest sandsynligt, at narhvalerne er i selve undersøgelsesområdet, idet isdækket begynder at øges og dermed flytter iskanten sig længere og længere væk fra kysten. Narhvalerne følger med iskanten længere ud imod havet. Narhvalens status har som tidligere nævnt ført til, at der i licensområdet er udpeget beskyttelses- og lukkede områder for arten.

Det bemærkes videre, at hvaler typisk svømmer bort, når de forstyrres, mens narhval ofte ”fryser” /forholder sig i ro og derved opstår risiko for, at narhvaler kan komme for tæt på det sejrende seismiske undersøgelseskib.

Hvis tilladelse til undersøgelser i området gives, er det vigtigt at undersøgelserne foregår om sommeren, hvor der er isfrit, men selv her vurderer Greenpeace, at der er stor risiko for at forstyrre narhvalerne på deres vigtige sommerpladser.

Andre hvaler, der forekommer i området er kaskelothval, spækhugger, grindehval, døgling og hvidnæse. Disse sommergæster er typisk i området fra maj til oktober. Det bemærkes, at grønlandske nyheder i juli 2011 omtalte, at man langs Grønlands vestkyst havde fundet mere end 20 døde kaskelothvaler, mens man normalt kun finder en enkelt pr år.⁸ Nyhederne rapporterede videre, at Naturinstituttet i Grønland endnu ikke havde fundet årsagen til de mange dødsfund. Det forlyder, at der havde været seismiske aktiviteter i området forud for fundene.

Hvalros forekommer nord for undersøgelsesområdet, men området vurderes til at have nogen betydning som fødesøgningsområde. Hvalrosser anses for at være ret følsomme overfor lyde og vil allerede på lang afstand reagere og forlade et område, når de udsættes for støj. Derfor formodes de

⁷ Boertmann D, Olsen K, & Nielsen R D (2009b). Seabirds and marine mammals in Northeast Greenland. Aerial surveys in spring and summer 2008. National Environmental Research Institute, Aarhus University, Denmark, pp 50. – NERI Technical Report no. 721. <http://www.dmu.dk/Pub/FR721.pdf>

⁸⁸ <http://sermitsiaq.ag/node/104096>

ikke at være så udsatte for at få høreskader, men støjen kan have negativ effekt på hvalrossernes fødesøgningsmuligheder.

I forbindelse med den planlagte undersøgelse vil niveau for lyd ved lydkilden være på 234 til 263 dB. Et lydniveau på 218 dB kan give permanente høreskader på sæler, og allerede ved 186 dB er der konstateret midlertidige høreskader. Sæler reagerer imidlertid oftest på lang afstand og vil søge væk fra lyd kilden.

Et lydniveau på 200 dB vides at forårsage midlertidig nedsat hørelse (TTS) hos hvaler⁹, og sådan påvirkning kan ofte spores allerede ved 180 dB. Den nedsatte hørelse fører til at tærskelværdien for, hvornår hvalerne reagerer øges med risiko for, at de kommer tættere på lydkilden, og dermed skades yderligere. Den nedsatte hørelse kan vare op til 12 timer og kan have fatale følger i den periode f.eks. i forbindelse med påsejling og rovdyrangreb. Det er derfor vigtigt i forbindelse med de seismiske undersøgelser, at benytte afværgeforanstaltninger fuldt ud, således at det undgås, at havpattedyr udsættes for skadelige lyd niveauer- eller påsejles.

Det er påvist, at selv lavere støjniveau på 145 dB påvirker bl.a. marsvin mere end 70 km borte¹⁰, og at en støjkilde på 107-126 dB påvirker grønlandshval op til 30 km borte eller på endnu større afstand¹¹. Der er derfor risiko for, at hvaler, der forstyrres, forlader vigtige fødesøgningsområder.

Lyden vil tillige kunne påvirke hvalernes mulighed for at kommunikere med hinanden. Det er ikke altid, at hvalerne har mulighed for at forlade vigtige fødesøgningsområder, også selvom disse gøres til genstand for seismiske undersøgelser. Man har konstateret, at blåhvaler udsat for seismisk støj kommunikerer oftere, mens finhvaler helt holder op med at synge. Man mener, at sangen hos finhvaler har stor betydning i forbindelse med parringen, og seismisk aktivitet kan derfor forstyrre denne.¹²

⁹ Lucke, K et al, 2009. Temporary shift in masked hearing thresholds in a harbour porpoise (*Phocoena phocoena*) after exposure to seismic airgun stimuli. *Journal of the Acoustical Society of America* 125(6): 4060-4070

¹⁰ Bain, D. E., Williams, R.W., 2006. Long range effects of airgun noise on marine mammals: responses as a function of received sound level and distance, IWC58, SC58/E35

¹¹ Richardson et al, 1999. Displacement of migrating bowhead whales by sounds from seismic surveys in shallow waters of the Beaufort Sea. *Journal of the Acoustical Society of America* 106, 2281

¹² Oliefeber i Grønlands beskyttede havområder truer narhvalen 25.juli 2011.

http://ing.dk/artikel/120802-oliefeber-i-groenlands-beskyttede-havomraader-truer-narhvaler?utm_source=feed&utm_medium=rss&utm_campaign=nyheder

Derudover ved man i dag, at også mange arter af byttedyr påvirkes af støjen og søger andre steder hen. Dette kan ligeledes have meget uheldige følger for havpattedyr, der befinder sig i og er afhængige af området.

4) Afværgeforanstaltninger for så vidt angår havpattedyr

Der er lagt op til at mindst fire MMSO'ere (observatører af havpattedyr og havfugle) inklusiv PAM-operatører (passiv akustisk monitoring) er på skibet, og det kræves, at alle er erfarne i både virtuelle og akustiske teknikker.

I henhold til "JNCC¹³ guidelines for minimising the risk of injury and disturbance to marine mammals from seismic surveys" fra marts 2010 understreges det, at der altid bør anvendes MMSO'ere med lokalkendskab, samt at disse skal være veluddannede. Greenpeace går ud fra, at de planlagte observatører lever op til dette.

Angående anvendelsen af PAM, så kan hvaler naturligt forholde sig tavse i lange perioder, ligesom det er velkendt, at de, såfremt der er uro i et område, ofte forbliver tavse. Derfor bør PAM ikke anvendes alene, men udelukkende som supplement til egentlig udkig udført af de trænede MMSO'ere.

5) "Pre-firing watch"

En meget vigtig aktivitet for at formindske risiko for skader er, at iagttage området for at se, om der er hvaler tilstede, før affyring startes. Det foreslås i JNCC Guidelines, at denne observation strækker sig over 60 minutter.

Det er imidlertid i dag praksis, at anbefale overvågning i mindst 120 minutter, såfremt havdybden er over 200 meter¹⁴. Derved er der større mulighed for at sikre sig, at der ikke findes arter i området, som dykker dybt, herunder kaskelothvaler og grønlandshvaler. Ved bevægelig lydkilde, som her baseret på et skib, antager man at støjen langsomt stiger og derfor vil skræmme hvaler og andre

¹³ Joint Nature Conservation Committee, UK

¹⁴ ACCOMBAMS resolution 4.17, 4th Meeting of the Contracting parties, November 2010

havpattedyr bort. Dette er ikke altid er tilfældet fsa. angår visse arter af hvaler herunder pukkelhval, derfor er overvågning ved hjælp af MMSO'ere meget vigtig.

Den zone, som iagttages af MMSO'erne, er fra og med 2014 udvidet til 1.000 meter. Endvidere skal observation foretages i mindst 30 min. på dybder op til 200 m og for større dybder i mindst 60 min. Det er vigtigt fortsat at have for øje, at der er risiko for skadelig påvirkning over en langt større afstand afhængigt af, hvorledes lyden spreder sig i netop det aktuelle område.

f. Risiko for olieudslip

Der er som allerede nævnt mange områder i undersøgelsesområdet, som er af vital betydning for hvaler.

Undersøgelser har vist, at hvaler ikke opdager olieforurening og derfor ikke undgår forurenede områder.¹⁵

Hvaler, der søger føde i havets overflade så som grønlandshval, vågehval, fin, sej, blåhval og pukkelhval er meget sårbare over for olieforurening til havs.

4. Afsluttende bemærkninger

Som det fremgår taler meget imod, at der gives tilladelse til seismiske undersøgelser og evt. efterfølgende tilladelse til olieudvinding ud for Sydøstgrønland.

I forbindelse med nærværende undersøgelse anses den forstyrrende påvirkning, denne potentielt selv på stor afstand udgør, som det helt store problem. Greenpeace finder det særdeles betænkeligt, at undersøgelsesområdet ligger lige ud for et meget vigtig sommerhabitat for narhval, og finder at en afstand på 12 nm til kysten er alt for kort afstand. Afstanden fra støjilden til sommerhabitaterne bør til enhver tid holdes på ikke under 100 km. Desuden noterer vi, at der i sidste del af den

¹⁵ Harvey J T, & Dalheim M E (1994). Cetacenas in oil, pp 257-264, in Loughin T R (ed) Marine Mammals and the Exxon Valdez- Academic Press, San Diego

planlagte undersøgelsesperiode er risiko for, at narhvalerne følger isen og derved kommer ind i selve undersøgelsesområdet.

Derudover finder vi, at alene risikoen for forstyrrelse af den udryddelsestruede nordkaper, samt den fåtallige østgrønlandske bestand af grønlandshval gør, at der ikke bør gives tilladelse til de planlagte seismiske undersøgelser ud for Sydøstgrønland.

Såfremt man alligevel vælger at give tilladelse til den planlagte seismiske undersøgelse, bør støj holdes på et langt lavere niveau end det planlagte, undersøgelsesperioden bør begrænses til det yderste, og lægges således, at undersøgelserne foregår før iskanten i august begynder at bevæge sig ind i undersøgelsesområdet fulgt af narhvalerne. Endelig bør støjkilden holdes mindst 200 km fra området, hvor nordkaperen samles i juli/august og igen i efteråret, samt som nævnt på mindst 100 km's afstand fra narhvalernes sommerhabitater.